

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE CORPUL NAȚIONAL AL POLIȚIȘTILOR BIROUL EXECUTIV CENTRAL

INFORMARE 11.07.2019

Corpul Național al Polițiștilor vă informează că în ziua de 10 iulie 2019, Plenul Curții Constituționale, a luat în dezbateră, în cadrul controlului anterior promulgării, obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea art.109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, obiecție formulată de Președintele României. În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi, a decis:

1. A admis obiecția de neconstituționalitate formulată și a constatat că articolul unic [cu referire la alin.(3) și (4) și la eliminarea fostului alineat (12)] din Legea pentru modificarea art.109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice este neconstituțional.
2. A respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată și a constatat că articolul unic [cu referire la eliminarea fostului alineat (5)] din Legea pentru modificarea art.109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice este constituțional în raport cu criticile formulate.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului.

Mai jos puteți vedea alineatele cu modificările declarate neconstituționale și criticile aduse de Președinție:

Alin. (3) Constatarea contravențiilor cu privire la faptele care încalcă dispozițiile privind limitele de viteză se face numai cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau a mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției.

Prin Decizia nr. 684/2018, Curtea Constituțională a efectuat controlul de constituționalitate asupra dispozițiilor art. 109 alin. (3) din O.U.G. nr. 195/2002, în forma modificată prin legea dedusă controlului de constituționalitate, în raport cu prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție privind principiul legalității și a constatat că: dispozițiile art. 109 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, în forma modificată prin legea criticată - potrivit cărora constatarea contravențiilor cu privire la faptele care încalcă dispozițiile privind limitele de viteză se face numai cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției - nu încalcă standardele de claritate și previzibilitate a legii, ce reprezintă o cerință de rang constituțional, astfel ca nu aduc atingere prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție privind principiul legalității. Chiar dacă dispozițiile art. 108 alin. (1) lit. a) pct. 4, lit. b) pct. 2, lit. c) pct. 3 și lit. d) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 stabilesc, pentru toate contravențiile savarsite prin încălcarea limitelor legale de viteză, ca depășirea vitezei maxime admise este "constatată, potrivit legii, cu mijloace tehnice omologate și verificate metrologic", aceasta nu înseamnă că textul de lege criticat nu este clar și previzibil."

În procedura reexaminării, însă, Parlamentul a modificat textul alin. (3) al art. 109 din Ordonanța de urgență nr. 195/2002, în sensul următor: „(3) Constatarea contravențiilor cu privire la faptele care încalcă dispozițiile privind limitele de viteză se face numai cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau a mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției."

Analizând comparativ cele două forme ale art. 109 alin. (3), înainte și după decizia Curții Constituționale, se observă că Parlamentul a operat completări asupra acestui text de lege, deși acesta a fost declarat constituțional de către instanța constituțională, ca urmare a efectuării controlului de constituționalitate. Cu toate că aceste prevederi au făcut obiectul sesizării de neconstituționalitate, Curtea Constituțională a stabilit prin Decizia nr. 684/2018 că acestea

sunt constitutionale in raport cu criticile formulate, asadar modificarea acestor dispozitii s-a facut cu depasirea limitelor deciziei Curtii Constitutionale. Prin urmare, in cazul de fata, ca efect al depasirii de catre Parlament a limitelor reexaminarii, dispozitiile art. 147 alin. (2) din Constitutie au fost incalcate.

Or, în aceasta situatie, Parlamentul nu putea modifica aceste dispozitii, intrucat acestea au fost declarate constitutionale. In acest sens este si jurisprudenta instantei constitutionale care, prin Decizia nr. 515/2004, statueaza în legatura cu dispozitiile art. 147 alin. (2) din Constitutie ca acestea „se refera la reexaminarea unei legi sau a unor dispozitii legale a carer neconstitutionalitate a fast constatata printr-o decizie a Curtii Constitutionale, pronuntata cu ocazia controlului de constitutionalitate a priori ... ” si ca „Acest text limiteaza reluarea procesului legislativ de reexaminare numai cu privire la dispozitiile constatate ca fiind neconstitutionale de catre Curtea Constitutionala.” De asemenea, potrivit Deciziei nr. 33/2018, in cadrul procedurii de reexaminare, Parlamentul poate modifica si alte prevederi legale decat cele constatate ca fiind neconstitutionale numai daca acestea se gasesc intr-o legatura indisolubila cu dispozitiile declarate ca fiind ueconstitutionale, pentru a asigura caracterul unitar al reglementarii, si, in masura in care se impune, va recorela celelalte dispozitii ale legii ca operatiune de tehnica legislativa, fara a putea aduce alte modificari de substanta legii in cauza.

Asadar, în conformitate cu art. 147 alin. (2) din Constitutie, Parlamentul este tinut in procedura de punere de acord a legii cu decizia Curtii Constitutionale de limitele trasate de aceasta, respectiv de modificarea, completarea ori eliminarea/abrogare acelor norme declarate de Curtea Constitutională in mod expres ca fiind neconstitutionale in tot sau in parte. Punerea de acord a legii cu decizia Curtii Constitutionale nu poate face abstractie de rolul si competentele Parlamentului care poate adopta oricare dintre aceste solutii cu privire la textele declarate neconstitutionale, rara a depasi cele statuate expres prin dispozitivul Curtii Constitutionale. Prin urmare, consideram ca modificarile operate de Parlament asupra alin. (3) al art. 109 din Ordonanta de urgenta nr. 195/2002, constituie o interventie legislativa ce determina depasirea de catre forul legislativ a limitelor stabilite prin Decizia nr. 684/2018, ceea ce contravine art. 147 alin. (2) din Constitutie.

Mai mult decat atat, consideram ca legea a fast adoptata cu ignorarea celor statuate prin Decizia nr. 684/2018 si prin jurisprudenta constanta a Curtii Constitutionale, infrangand in acest mod vointa instantei de contencios constitutional. Astfel, legea s-a adoptat prin inlaturarea efectului deciziei instantei constitutionale, care este unul obligatoriu, inclusiv pentru legiutor. Considerentele si dispozitiile obligatorii ale deciziilor Curtii Constitutionale se impun cu aceeasi forta juridica tuturor subiectelor de drept. De aceea, tinand cont de aceste argumente cat si de cele anterior expuse, consideram ca legea criticaata a fast adoptata si cu incalcarea art. 147 alin. (4) din Constitutie.

(4) Dispozitivele destinate măsurării vitezei se instalează exclusiv pe autovehicule care prezintă înscrisurile și însemnele distinctive ale poliției rutiere. Dispozitivele mobile, de tip pistol, destinate măsurării vitezei se utilizează la o distanță maximă de 10 metri de autovehiculele care prezintă înscrisurile și însemnele distinctive ale poliției rutiere. Se interzice utilizarea dispozitivelor de măsurare a vitezei din autovehicule care nu prezintă înscrisurile și însemnele distinctive, de către polițiști care nu poartă uniforme, cu înscrisuri și însemne distinctive, conform alin. (1) și care nu sunt amplasate în locuri vizibile.

Aceleasi critici sunt aplicabile si in ceea ce priveste modul in care s-au pus de acord cu Decizia nr. 684/2018 dispozitiile articolului unic, cu referire la modificarea alin. (4) al art. 109 din Ordonanta de urgenta nr. 195/2002, din legea in forma anterioara controlului de constitutionalitate.

Acesta prevedea: „(4) Dispozitivele destinate masurarii vitezei se instaleaza exclusiv pe autovehicule care prezinta inscristurile si insemnele distinctive ale politiei rutiere si care sunt pozitionati vizibil. Dispozitivele mobile, de tip pistol, destinate masurarii vitezei se utilizeaza la o distanta maxima de 10 metri de autovehiculele care prezinta inscristurile si insemnele distinctive ale politiei rutiere. Se interzice utilizarea dispozitivelor de masurare a vitezei din autovehicule care nu prezinta inscristurile si insemnele distinctive, de catre politisti care nu poarta uniforme, cu inscristuri si insemne distinctive, conform alin. (1). ”

Prin Decizia nr. 684/2018, Curtea Constitutionala a constatat ca „formularea dispozitiilor art. 109 alin. (4) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 195/2002, in forma modificata prin legea critica, este clara, intrucat pozitionarea vizibila se refera la autovehiculele pe care se instaleaza dispozitivele destinate masurarii vitezei, fara ca vizibilitatea autovehiculelor respective sa fie raportata in vreun fel la distantele de 500-1.000 m fata de radar (in cazul amplasarii dispozitivelor radar in localitate), respectiv de 2.000-4.000 m (in cazul amplasarii acestora In afara localitatii), aceste distante fiind prevazute, in mod expres, de legea critica cu privire la postarea panourilor de atentionare privind prezenta dispozitivelor radar instalate pe autovehicule stationare sau pe suportii amenajarilor rutiere, precum si a dispozitivelor radar tip pistol. Ca atare, dispozitiile art. 109 alin. (4) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 195/2002, in forma modificata prin legea dedusa controlului de constitutionalitate, nu incalca cerintele privind calitatea legii si nu contravin prevederilor art. 1 alin. (5) din Constitutie.”

In procedura reexaminarii, inasa, Parlamentul a modificat textul alin. (4) al art. 109 din Ordonanta de urgenta nr. 195/2002, in sensul urmator: „(4) Constatarea contraveniilor cu privire la faptele care incalca dispozitiile privind limitele de viteza se face numai cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau a mijloacelor tehnice omologate si verificate metrologic, consemnandu-se aceasta in procesul-verbal de constatare a contraveniei.” (4) Dispozitivele destinate masurarii vitezei se instaleaza exclusiv pe autovehicule care prezinta Inscrisurile si insemnele distinctive ale politiei rutiere. Dispozitivele mobile, de tip pistol, destinate masurarii vitezei se utilizeaza la o distanta maxima de 10 metri de autovehiculele care prezinta inscristurile si insemnele distinctive ale politiei rutiere. Se interzice utilizarea dispozitivelor de masurare a vitezei din autovehicule care nu prezinta inscristurile si insemnele distinctive, de catre politisti care nu poarta uniforme, cu inscristuri si insemne distinctive, conform alin. (1) si care nu sunt amplasate in locuri vizibile.”

Asadar, cu toate ca dispozitiile modificatoare cu referire la alin. (4) al art. 109 din OUG nr. 195/2002 au fost declarate constitutionale prin Decizia Curtii Constitutionale, Parlamentul a adus unele modificari asupra acestui text de lege, fara ca acestea sa corespunda vreunei necesitati de corelare cu celelalte dispozitii ale legii. Consideram ca aceasta interventie legislativa s-a realizat prin depasirea limitelor stabilite prin Decizia nr. 684/2018 si contrar prevederilor art. 147 alin. (2) din Constitutie.

De asemenea, invederam faptul ca din legea critica lipsesc dispozitiile cuprinse la articolul unic referitoare la modificarea alin. (5) si (12) ale art. 190 din Ordonanta de urgenta nr. 195/2002, astfel cum acestea erau prevazute in legea adoptata in prima faza, anterior realizarii controlului de constitutionalitate ((5) Autovehiculele pe care sunt instalate dispozitivele radar pot fi utilizate stationar sau in miscare, (12) Pentru amenziile contravenionale in quantum de pana la 20 puncte-amenza, contravenientul poate achita pe loc agentului constatator jurnatate din minimul amenzii prevazute de lege].

Potrivit Deciziei nr. 75/2019, Curtea Constitutionala a stabilit potrivit paragrafului 48: „Ca efect al prezentei decizii, Parlamentul este obligat sa reexamineze dispozitiile legii in limitele deciziei Curtii Constitutionale, ceea ce presupune ca dezbaterea parlamentara sa fie reluata in limitele cererii de reexaminare, inasa numai cu privire la dispozitiile care au facut obiectul sesizarii si controlului de constitutionalitate in prezenta cauza.” invederam ca prevederile alin. (5) si (12) ale art. 190 din Ordonanta de urgenta nr. 195/2002 nu au facut nici obiectul sesizarii de neconstitutionalitate a Presedintelui Romaniei si, evident, nici al controlului de constitutionalitate. Asadar eliminarea acestor dispozitii s-a facut cu depasirea limitelor deciziei Curtii Constitutionale. Prin urmare, in cazul de fata, ca efect al depasirii de catre Parlament a limitelor reexaminarii, dispozitiile art. 147 alin. (2) din Constitutie au fost incalcate.

In concluzie, observam faptul ca, in cazul de fata, in ceea ce priveste legea retrimisa la promulgare, instanta constitutionala a solutionat obiectia de neconstitutionalitate cu o decizie de constatare a neconstitutionalitatii unora dintre dispozitiile legii in raport cu criticile formulate, ceea ce a impus reluarea procedurii de dezbatere legislativa, in conditiile si limitele fixate prin decizia instantei constitutionale, potrivit art. 147 alin. (2) din Constitutie.

BIROUL EXECUTIV CENTRAL

„Unitas per Veritatem”

